

2020-24-0150-00007

Skrivelse af 7. oktober 2019 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00002-17)

To magre heste gik i januar måned på en nedgnavet fold uden adgang til foder, tørt leje og læskur.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt oplysningerne i sagen om hestene lægges til grund, anmoder jeg Rådet om at besvare, hvorvidt den beskrevne adfærd for hver enkelt hest efter Rådets vurdering udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3.

Svar ad 1:

Følgende fremgår af embedsdyrlægens rapport over besøget 13. januar:

"Hest nr. 1.

Foto nr. 1- 15. Rød hoppe, stjerne, sokker på begge bagben. Chip nr. ..., stærkt afmagret med generaliseret svind af muskulatur, ved hals, skuldre, ryg og lår. Fremstående ribben, hofte, brystben, skuldre mm. Hesten var nedstemt, hvilket gav sig til udtryk ved at den virkede sløv, havde langsomme bevægelser, og virkede uinteressert i sine omgivelser. Hesten "hang" endvidere med hovedet, hvilket kan tilskrives dens nedstemthed men formentlig også svindet af hals- muskulatur.

....

Hesten udviste kraftige afværgereaktioner ved palpering (berøring) af kinderne over tandniveauet, hvilket tyder på ømhed i området. Det var ikke muligt under de givne omstændigheder at undersøge tænder/mundhule nærmere, men det er sandsynligt at den har lidelser i tænderne (tandspidser).

Hest nr. 2

Brun hest, ingen synlige aftegn, bar plet, obs. evt. enkelte hvide hår i panden, men benene var sølet ind i mudder ved tilsynet, så evt. hvide aftegn her kan ikke udelukkes. Vinterpels. Ved scanning kunne der ikke aflæses en chip. Hesten var mager med svind af muskulatur, særligt ved ryggen, skarp ryg, ribben synlige og tydeligt palperbare. Hesten var let nedstemt, men i mindre grad end den røde hest. Hesten havde ikke grime på og det var ikke muligt at undersøge den nærmere.

Begge.

Bortset fra det kraftige svind af muskulatur ingen umiddelbare tegn på lidelser i bevægeapparatet eller nervesystemet. Hestene bevægede sig normalt i gang og tog normal støtte på benene. Den røde hest udviste tegn på smerte i området ved tænderne, men ellers ikke umiddelbart synlige akutte symptomer fra mave-tarmkanalen (f.eks. i form af diarree eller kolik) og de var meget interesserede i de par gulerødder undertegnede havde medbragt, og var i stand til at æde dem.

Det vurderedes derfor at begge hestenes nedstemthed skyldtes, at hestene var afkræftede som følge af det dårlige huld, utilstrækkelige foderoptag og kuldepåvirkning."

Det fremgår ligeledes, at begge heste "..... gik på en fold, hvor græsset var gnavet helt ned. Der var ikke noget læskur eller anden mulighed for beskyttelse mod vejr eller vind, ej heller adgang til et passende tørt leje. På tidspunktet for Fødevarestyrelsens tilsyn, havde de to heste intet foder tilgængeligt, men der var adgang til vand."

Med baggrund i besøget blev der udstedt et strakspålæg om, at hestene skulle flyttes til stald, sikres foder og tilses af dyrlæge.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Lægges ovennævnte, herunder sagens billedmateriale til grund, finder Rådet, at de 2 heste på et langt tidligere tidspunkt burde have været sikret optimal fodring og pasning samt eventuel behandling med henblik på at sikre normalt huld. Ved undladelse heraf har hestene været udsat for høj grad af smerte, lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet og fodret under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 2:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte (ansvarlig for hestehold) blev straffet med bøde på 2.500 kr. jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 2, § 3 og § 18, stk. 1, jf. dagældende dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, § 2, og § 3, stk. 1, jf. straffelovens § 89, dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, jf. § 2, § 3 og § 18, stk. 1, jf. dagældende dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1, § 2, og § 3, stk. 1, bekendtgørelse nr. 804 af 22. juni 2017 om identifikation af dyr i hestefamilien § 9, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, jf. § 3, stk. 2, jf. stk. 1, jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/262 af 17. februar 2015 om metoder til identifikation af dyr af hestefamilien, jf. Rådets direktiv 90/427/EØF og 209/156/EF (hestepasforordningen) artikel 11, artikel 12 og artikel 27, og hundelovens § 12, stk. 1, nr. 1, jf. § 3, stk. 3.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 6 dage.

Dommen afspejler flere forhold.

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at bødestraffen vedrørende forhold 1 (som ansvarlig for et hestehold at have behandlet 2 heste grovere uforsvarligt, idet tiltalte undlod at sikre dem optimal fodring og pasning samt eventuel behandling med henblik på at sikre normalt huld) blev fastsat som tillægsstraf til tidligere frihedsstraf ved dom af 9. marts 2017, hvorfor bødestraffen vedrørende dette forhold absorberedes i frihedsstraffen.

Retten lagde endvidere vægt på den lange sagsbehandlingstid, hvorfor sanktionen nedsattes i overensstemmelse med Højesterets praksis fastslået i U2012.2316H.